

[Andreasen.]

lere gøre et saadant Forsøg end gaa herhjemme og tigge om Arbejde fra Dag til Dag, Uge efter Uge, uden at faa Arbejde. Jeg har personlig deltaget i nogle Forhandlinger med den højtærede Minister om denne Sag i Sommer; og det var mig en Glæde, da jeg gik fra Ministeren, at jeg havde faaet Indtrykket af, at denne Sag i Virkeligheden laa ham i høj Grad paa Sinde. Jeg ved, at der har været forhandlet mellem Ministeren og forskellige fremtrædende Medlemmer af dette Ting, saa vidt jeg ved repræsenterende alle Partier, om samme Sag, og jeg tror, at det vil være af Interesse for Folketinget og Offentligheden at høre, hvilket Resultat man i saa Henseende er kommet til. Jeg har haft Lejlighed til at overrække Ministeren et Forslag, der ikke er udarbejdet af mig, men af Personer, der er interesserede i denne Sag, angaaende Oprettelsen af en Koloni i Brasilien; i Staten Rio Grande do Sul. Ogsaa dette Forslag lod til at interessere Ministeren; men Tiden gaar, og de, der mangler Brødet, spørger: Sker der ikke noget?

Jeg vil derefter vende mig til nogle Forhold, hvor jeg mener, Brød kan skaffes gennem Arbejde, ved at der sættes Arbejde i Gang, som Befolkningen i og for sig længe har ventet, at Rigsdagen skulde træffe Beslutning om. Jeg vil da gerne vende mig specielt til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og spørge, om vi snart kan vente et Forslag om Anlæg af Kystvejen fra København til Køge. Der blev allerede for ca. 8 Aar siden nedsat et Udvalg om denne Sag, og dette Udvalg arbejdede meget hurtigt og afgav en Betænkning om Spørgsmaalet, en Betænkning, som alle mener udmærket kunde danne Grundlag for denne Sags videre Fremme. Nu er det mig bekendt, at de Bestræbelser, der fra forskellige Sider har været udfoldet for at faa denne Sag fremmet, er stødt paa Vanskeligheder dels hos de lokale Sognekommuner, navnlig i Roskilde Amt, dels i Roskilde Amtsråd, medens jeg med Glæde har noteret, at Sagen har mødt megen Velvillie i Københavns Amtsråd. Ligeledes har Sagen mødt adskillige Vanskeligheder, hvor der har været forhandlet med private Lodsejere. Men der er dog ogsaa adskillige private Lodsejere, som har vist dette Spørgsmaal stor Interesse, og som meget har ønsket, at Sagen skulde nyde Fremme. Jeg har for et Par Dage siden fra en interesseret Mand i disse Egne modtaget et Brev. Han siger, at Sagen nu maa fremmes. Det er dog forskrækkeligt, siger

han, som man bygger. I Aar er der bygget 40 Villaer i Greve-Kildebrønde Kommune, og der kan aldrig anlægges nogen Landevej i lige Retning, hvis ikke man griber ind nu. Staten, siger han, anlægger jo ikke mere Jernbaner, saa maa den dog kunne tjene Børgerne ved nu under disse Forhold, hvor navnlig ogsaa Arbejdsløsheden kræver saadanne Arbejder sat i Gang, at fremme Arbejdet med Anlæg af brede og lige Landeveje. Vedkommende, der er godt kendt med Forholdene, siger, at koster en saadan Vej til Køge, 24 m bred, 2 Mill. Kr., saa maa Staten yde et vist Tilskud pr. løbende Kilometer dels for at fremme Samfærdelsen og dels for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Lad os regne med, siger han, 1 Mill. Kr. fra Staten, saa maa Grundejerne og Kommunerne bære Resten. Og det er hans Overbevisning, at man er villig dertil, naar man vel at mærke samtidig faar en Ekspropriationslov for Retningslinien. Amtet har jo et Vejareal liggende ubenyttet hen lige fra 1869, da man nedlagde den saakaldte Gamle Køge Landevej, og Amtsrådene har i hvert Fald vist den Beredvillighed, at de har lovet at overtage Landevejen København—Køge, saa snart den er anlagt, hvilket dog er et meget stort Plus ved en Sag som denne. Faar vi ikke nu begyndt paa denne Sag, bliver det, som sagt, temmelig umuligt at faa den gode og moderne Kyst- og Strandvej, som Befolkningen, ikke mindst den store københavnske Befolkning, maa ønske anlagt. I en Kommune som Greve-Kildebrønde ligger der alene 200 Villaer ved Stranden; der er en Række Forretninger, der bor alle mulige Haandværkere, baade Murere, Tømrere o. s. v., og til Dels er Forholdene af samme Art i Karlsrunder og Solrød Kommuner, og der er ingen Tvivl om, at denne Vej vil for den gennemgaaende Trafiks Vedkommende blive den mest benyttede næst Strandvejen Nord for København. Jeg vil meget bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder søge denne Sag fremmet; det kan muligvis, som Forholdene ligger, efter de Oplysninger, man har om Kommunernes Stilling, kun ske gennem Fremstilling af et Lovforslag her paa Rigsdagen.

Dernæst vil jeg gerne pege paa det ønskelige i, at vi nu gaar til Anlægget af Storstrømsbroen. Dette Anlæg er saare naturligt, og det er nødvendigt uden Hensyn til, at vi ikke mere bygger Jernbaner her i Landet, i hvert Fald ikke længere udfører større Jernbaneanlæg. Ogsaa her er der Tale om et stort Arbejde for Tusinder. Denne Sag har der været talt om fra mine